

Journal nr. 6111-14

Dato: - 6 MAJ 1994

Til samtlige kommunalbestyrelser

Forbud efter varmforsyningsloven mod etablering af elopvarmning i eksisterende og ny bebyggelse beliggende i kollektive forsyningsområder.

1. Baggrund

Energiministeriet pålagde med skrivelse af 30. november 1988 samtlige kommunalbestyrelser at nedlægge forbud mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse i områder, der er eller bliver udlagt til kollektiv varmforsyning.

Som led i opfølgningen af energihandlingsplanen "Energi 2000" er lov om varmforsyning ændret ved lov nr. 96 af 9. februar 1994 om ændring af lov om varmforsyning (Begrænsning af elopvarmning m.v.). Ændringen af loven, der trådte i kraft den 1. marts 1994, indebærer bl.a. at kommunalbestyrelsen efter lovens § 14, stk. 1, kan bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres såvel i eksisterende som i ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Efter lovens § 14, stk. 2, kan energiministeren endvidere pålægge kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse om gennemførelsen af sådanne forbud. Bemyndigelsen hertil skal sammenholdes med lovens § 3, hvorefter energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger af energimæssig og økonomisk karakter skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning. På grundlag heraf kan der løbende i varmeplanlægningen indpasses målsætninger, der tilstræbes opfyldt med hensyn til, hvilke energiformer og opvarmningsmetoder der skal tillægges en prioriteret anvendelse.

Anvendelsen af varmforsyningslovens § 14, stk. 2, skal bl.a. ses på baggrund af, at elopvarmning har vist sig at få en betydelig større udbredelse i kollektive forsyningsområder end forventet. Desuden tillægges miljøhensyn en videregående prioritet med den følge, at

miljøkravene til energiforsyningen skærpes. Elopvarmning kræver således større brændselsforbrug end anden varmforsyning, ligesom CO₂-emissionen fra elproduktion til varmeformål er større end ved andre opvarmningsmetoder.

Lovændringen er udtryk for, at forbudet fra 1988 mod at etablere elopvarmning i ny bebyggelse i områder udlagt til kollektiv forsyning skal udstrækkes til også at omfatte eksisterende bebyggelse beliggende i kollektivt forsynede områder. For bygninger i disse områder er der særligt store miljømæssige, energibesparelsesmæssige og økonomiske fordele ved at opretholde eksisterende centralvarmeanlæg, således at de pågældende ejendomme fortsat har mulighed for tilslutning til den kollektive varmforsyning.

Indførelsen af denne almindelige regulering vil yderligere begrænse udbredelsen af elvarme og understøtte og fremme mulighederne for at gennemføre den vedtagne og kommende varmeplanlægning, der er et vigtigt indsatsområde i energiplanlægningen.

Denne skrivelse har været forelagt Folketingets Energipolitiske Udvalg, jfr. varmforsyningslovens § 3, stk. 3.

I medfør af varmforsyningslovens § 14, stk. 2, jvf. § 3, skal Energiministeriet derfor hermed pålægge kommunalbestyrelserne at nedlægge forbud mod etablering af elopvarmning for både eksisterende og ny bebyggelse i områder, der er eller bliver udlagt til kollektiv varmforsyning:

2. Gyldighedsområde

I varmeplanlægningen skal det for fremtiden gælde, at alle områder, udlagt til kollektiv forsyning, er undergivet forbud mod etablering af elopvarmning i såvel eksisterende som ny bebyggelse.

For så vidt angår områder, som har eller som i varmeplanlægningen (ved godkendt projekt mv.) er udlagt til kollektiv varmforsyning, skal kommunalbestyrelsen inden for den i afsnit 4 nævnte frist træffe beslutning om elopvarmningsforbud i såvel eksisterende som ny bebyggelse i de pågældende områder.

For så vidt angår områder, som i den videre varmeplanlægning udlægges til kollektiv varmforsyning, skal kommunalbestyrelsen, samtidig med godkendelsen af varmforsyningsprojektet, træffe beslutning om forbud mod elopvarmning i eksisterende og ny bebyggelse i de pågældende områder.

Såfremt kommunalbestyrelsen har nedlagt forbud mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse i områder, der er udlagt til kollektiv varmforsyning, er det unødvendigt at træffe fornyet beslutning for ny bebyggelse i disse områder. Kommunalbestyrelsens beslutning om elopvarmningsforbud kan begrænses til alene at omfatte eksisterende bebyggelse i disse områder, idet det allerede nedlagte forbud forbliver i kraft.

Denne skrivelse erstatter den hidtil gældende skrivelse af 30. november 1988 fra Energiministeriet om forbud mod elopvarmning.

3. Forbudets indhold og omfang

Ændringen af varmforsyningslovens § 14, stk. 1, indebærer, at det af pålægget omfattede forbud både angår eksisterende og ny bebyggelse.

Forbudet retter sig ligesom tidligere elopvarmningsforbud alene mod etablering af elopvarmningssystemer, der ikke eller kun vanskeligt vil kunne tilsluttes et kollektivt forsyningssystem.

I eksisterende ejendomme indebærer forbudet, at ejendomme med centralvarmeanlæg hindres i at fjerne radiatorer, varmtvandsbeholder m.v. og installere el-varme i stedet.

Forbudet omfatter således alene forbud mod installation af direkte elopvarmning og f.eks. ikke elpatroner i et vand-båret centralsystem eller eldrevne varmepumper.

På samme måde er forbudet alene rettet mod installation af elopvarmning som bebyggelsens primære varmekilde. Forbudet hindrer således ikke f.eks. opsætning af elradiatorer i begrænset omfang som supplerende varmekilde f.eks. i yderrum eller loftsrum.

Der er ikke sket nogen ændringer af reglerne vedrørende undtagelser og dispensationer fra forbudet. Kommunalbestyrelsen kan således fortsat efter ansøgning meddele dispensation fra et nedlagt forbud, både for ny og eksisterende bebyggelse.

Undtaget vil således være bygninger, som ikke er beregnet til at være konstant opvarmede i fyringssæsonen, f.eks. visse kulturelle institutioner, klubhuse, sommerhuse og fritidshuse. Det samme gælder visse bygningskategorier med begrænset energiforbrug og ringe talmæssig betydning som f.eks. kirker og forsamlingshuse.

Ligeledes skal det fremhæves, at byggetekniske forhold kan føre til en undtagelse fra forbudet. Det samme vil være tilfældet for bygninger, som påregnes nedrevet inden for en kortere årrække. Disse undtagelser vil være af særlig betydning for byfornyelser.

Der vil endvidere være adgang til at dispensere fra forbudet i andre særlige tilfælde, f.eks. for forsøgs- og demonstrationsbyggeri.

Den hidtidige praksis for dispensation til lavenergihuse fra forbud mod etablering af elopvarmning efter varmforsyningslovens § 14 forudsættes opretholdt. Der er hidtil i udbyggede områder efter konkret stillingtagen givet dispensation til enkelte lavenergihuse beliggende i områder for kollektiv varmforsyning, når de har opfyldt visse krav om reduceret energibehov i forhold til kravene ifølge bygningsreglementet.

4. Forbudets gennemførelse og frister

For så vidt angår områder, der allerede er udlagt til kollektiv varmforsyning, jvf. afsnit 2, skal kommunalbestyrelsen træffe den til gennemførelse af elopvarmningsforbudet nødvendige beslutning inden den 1. oktober 1994.

For områder, der senere i varmeplanlægningen udlægges til kollektiv varmforsyning, skal der træffes beslutning om elopvarmningsforbud senest samtidig med godkendelsen af et projekt.

Grundlaget for kommunens afgrænsning af områder, hvor der nedlægges elopvarmningsforbud, er den eksisterende energidistriktsinddeling som fremgår af seneste ajourførte udgave af kommunens "Energidata". Kommunalbestyrelsens beslutning om elopvarmningsforbud

skal derfor indeholde en angivelse af, for hvilke energidistrikter (angivet ved numre og navne) forbudet gælder. Distrikterne dokumenteres på kort, og suppleres eventuelt med en ajourført liste fra CPR-vejregistret. I tilfælde hvor et energidistrikt omfatter områder udover de, der er udlagt til kollektiv forsyning, må energidistriktsgrænserne korrigeres.

Kommunalbestyrelsens beslutning om forbud mod etablering af elopvarmning bekendtgøres ved annoncering i dagspressen eller på den sædvanligt anvendte annonceringsmåde for kommunale informationer og beslutninger (lokale ugepresse, nyhedsbreve e.a.). Hertil kommer, at forbuddet i konkrete sager tillige kan fremgå i forbindelse med udstedelse af byggetilladelse til ny- eller ombygning mv.

Forbuddet træder i kraft ved offentliggørelsen, som skal finde sted snarest efter vedtagelsen af forbuddet i kommunalbestyrelsen.

Afgørende for, om forbuddet er gældende for den enkelte grundejer, vil være tidspunktet for indgivelse af ansøgning om byggetilladelse for ny bebyggelse og ved byggearbejder i eksisterende bebyggelse, der kræver byggetilladelse. Er ansøgning herom indgivet før tidspunktet for offentliggørelsen af kommunalbestyrelsens beslutning om nedlæggelse af forbud, gælder forbuddet således ikke.

For så vidt angår eksisterende bebyggelse i øvrigt vil det være afgørende, om ejeren har rekvireret arbejdet til installation af elopvarmning inden kommunalbestyrelsens forbud er annonceret.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med byggesagsbehandlingen, og evt. i samarbejde med forsyningsvirksomhederne/-selskaberne (el, fjernvarme, naturgas), fører kontrol med overholdelse af elopvarmningsforbuddet.

5. Andre regler, vejledning mv.

Energiministeriet skal henlede opmærksomheden på, at kommunalbestyrelsen for områder, hvor der endnu ikke foreligger endelige beslutninger om, at området skal udlægges til et bestemt kollektivt anlægs forsyningsområde, fortsat har mulighed for at anvende den gældende bestemmelse i lovens § 14, stk. 1, og træffe beslutning om nedlæggelse af

forbud, såfremt det hidtidige planlægningsarbejde er så langt fremskredent, at det er afklaret, at det pågældende område planlægges forsynet med kollektiv varmforsyning.

Endvidere kan der henvises til planlovens § 15, stk. 2, nr. 11, eller § 42, hvorefter kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der bl.a. i en lokalplan optages bestemmelse om, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg. Disse bestemmelser kan anvendes, selv om der endnu ikke eksisterer et kollektivt varmforsyningsanlæg eller er konkrete planer om etableringen heraf.

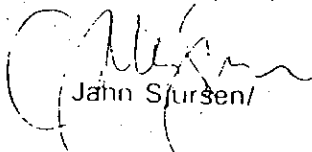
Energiministeriet skal endeligt henstille, at kommunalbestyrelserne søger at fremskynde udestående beslutninger om kommende kollektive forsyningsområder, således at elopvarmningsforbudet tidligst muligt får den tilsigtede virkning i alle kollektive forsyningsområder.

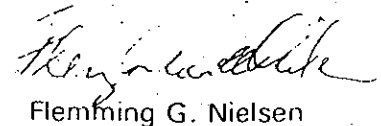
Til kommunernes vejledning om administrationen af elopvarmningsforbuddet kan henvises til Energistyrelsens vejledningsnotat fra november 1988 vedrørende administration af elopvarmningsforbud, som med den udvidelse, at eksisterende bebyggelse nu også omfattes af forbudet, stadig kan anvendes vejledende.

Henvendelser vedrørende denne skrivelse bedes rettet til Energistyrelsen, Landemærket 11, 1119 København K, telefon: 33 92 67 00.

Denne skrivelse har været drøftet med Kommunernes Landsforening.

Kopi af denne skrivelse er tilsendt en række selskaber, organisationer og myndigheder, jfr. vedlagte liste.

John Sjørnsen

Flemming G. Nielsen

Boligministeriet (Bygge- og Boligstyrelsen)
Finansministeriet
Indenrigsministeriet
Industri- og Samordningsministeriet
Konkurrencerådets sekretariat (Energikontoret)
Miljøministeriet (Miljøstyrelsen)
Kommunernes Landsforening
Københavns Kommune (Magistratens 5. afd.)
Frederiksberg Kommune (Teknisk direktorat)
Håndværksrådet
Dansk Industri
Entreprenørforeningen
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
Danske Fjernvarmeværkers Forening
Danske Elværkers Forening
Dansk Olie & Naturgas A/S (DANGAS A/S)
KOMGAS I/S
Naturgas Syd I/S
Naturgas Midt/Nord I/S
Naturgas Fyn I/S
Naturgas Sjælland I/S
Hovedstadregionens Naturgas I/S
Organisationen for Vedvarende Energi
Danmarks Naturfredningsforening
Grundejernes Landsorganisation
Lejernes Landsorganisation
Boligselskabernes Landsforening
Oliebranchens Fællesrepræsentation
ELFO - Elektroinstallatørernes Landsforening
VVS-installatør Foreningen
FAFGE
FRI - Foreningen af Rådgivende Ingeniører